

Chulalongkorn Medical Journal

Volume 30
Issue 5 May 1986

Article 1

5-1-1986

ภาควิชาชีวเคมี อดิตร-ปัจจัยน-อนาคต

Tada Sueblinvong

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/clmjournal>

 Part of the Medicine and Health Sciences Commons

Recommended Citation

Sueblinvong, Tada (1986) "ภาควิชาชีวเคมี อดิตร-ปัจจัยน-อนาคต," *Chulalongkorn Medical Journal*: Vol. 30: Iss. 5, Article 1.

DOI: <https://doi.org/10.56808/2673-060X.2389>

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/clmjournal/vol30/iss5/1>

This Editorial is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Chulalongkorn Medical Journal by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

ภาควิชาชีวเคมี คณะ-ปัจจัย-อนามัย

บทบรรณาธิการ

ภาควิชาชีวเคมี อดีต-ปัจจุบัน-อนาคต

ช.เพ็มสุข เพ็ชญ์ไพรศิริภูมิ*
ชาดา สืบหลนวงศ์*

ในอดีตเมื่อครั้งก่อตั้งคณะแพทยศาสตร์แห่งที่สองของประเทศไทยขึ้นในโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ โดยสังกัดมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์เมื่อปี พ.ศ. 2489 นั้น ชีวเคมีเป็นเพียงรายวิชาหนึ่งซึ่งรวมอยู่ในแผนก สรีรวิทยา, เกสัชวิทยา เปิดทำการสอนนักศึกษาแพทย์ เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน พ.ศ. 2490 โดยคณาจารย์ วุฒิแพทยศาสตร์บัณฑิตจำนวนหนึ่งแผนกสรีรวิทยานั้นเอง สถานที่ทำงานของคณาจารย์รวมทั้งห้องปฏิบัติการอยู่ที่ตึกคณะแพทยศาสตร์ชั้นถูกวิวัสดุสร้างใหม่เป็นตึกอันน้อมทิดลในปัจจุบัน นักศึกษาสมัยนั้นจะต้องเรียนเตรียมแพทย์จากคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2 ปี จึงเข้ามายังห้องเรียน มาเป็นนักศึกษาแพทย์ในโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ และได้รับการเรียกขานว่าเป็นนักศึกษาแพทย์ปีที่ 1 ใหม่ ชีวเคมีที่สอนโดยคณาจารย์ สรี-เกสัช-ชีวเคมี เป็นครั้งแรกในนั้นคงจะหนักไปทางสรีริเคมีมากกว่า ดังเช่นเรียนเรื่องเมตริกาลิตรอลิตรของโปรตีนในคนจะออกมานิรูปว่า ถ้ารับประทานอาหารโปรตีนมาก จะทำให้ตรวจพบของเสียประเภทสารประกอน ในโครง筋ในปัสสาวะเพิ่มขึ้น การตรวจวิเคราะห์สารประกอนในโครง筋อาจใช้วิธีของ Kjeldahl⁽¹⁾ หรือ Van Slyke⁽²⁾ ซึ่งวัดออกมานิรูปของกํา

เครื่องมือและวิธีวิเคราะห์ยุ่งยากซับซ้อน กระนั้นก็ตามหลักการของเครื่อง Van Slyke ถูกใช้เป็นหลักการของเครื่องวิเคราะห์กําชีรุ่นใหม่ เช่น Microgasometer หรือ Micro CO₂ analyzer แต่รูปแบบ และวิธีการได้พัฒนาให้ตื้นกว่าเดิม

ศาสตราจารย์นายแพทย์หลังลิปีธรรมศรีพัตร์ รักษาการหัวหน้าแผนกสรีรวิทยาตั้งแต่เริ่มก่อตั้ง กระตั้งถึง พ.ศ. 2498 จึงเปลี่ยนเป็นศาสตราจารย์ นายแพทย์ เวก เนตรวิเศษ ซึ่งท่านดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาคสรีรวิทยาจนเกษียณอายุ ระหว่างนั้นในปี พ.ศ. 2506 ได้ย้ายแผนกสรีรวิทยาจากตึกคณะแพทยศาสตร์มาอยู่ในสถานที่ตั้งปัจจุบัน สองปีหลังจากนั้นได้ออกพุทธจิกายน พ.ศ. 2508 ได้มีพระราชนูญภูมิฯ แยก ชีวเคมี เกสัชวิทยา เป็นแผนกของสถาบันสรีรวิทยา สำหรับแผนกชีวเคมีเมื่อแรกก่อตั้งนั้นมีอาจารย์ประจำแผนก 4 ท่านโดยมีศาสตราจารย์นายแพทย์ ประวุธ คุณະເກມ เป็นหัวหน้าแผนก ต้องทำการสอนชีวเคมีแก่นักศึกษาแพทย์ และยังต้องบริการตรวจเลือดตรวจปัสสาวะให้ผู้ป่วยของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ งานบริการเลิกเมื่อมีโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์เกิดขึ้น

*ภาควิชาชีวเคมีวิทยา คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เมื่อคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ย้ายสังกัดจากมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์มาเป็นจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แผนกวิชามีเปลี่ยนเป็นภาควิชาชีวเคมีและมีการเลือกตั้งหัวหน้าภาควิชาชีวฯ ได้แก่ รองศาสตราจารย์นายแพทย์ ช. เพิ่มสุข เพ็ชร์ไพรศิริ์ ซึ่งดำรงตำแหน่งนี้ ตั้งแต่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2522 กระทั้งปัจจุบัน

ปัจจุบันภาควิชาชีวเคมียังคงความเป็นภาควิชาเด็ก ๆ ของคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์-มหาวิทยาลัย ซึ่งต่างจากพัฒนาการของวิชาชีวเคมีที่ขยายและแทรกซึมเข้ามาในทางการแพทย์ทุกสาขา คณาจารย์ประจำภาควิชามี 8 ท่าน ซึ่งหนึ่งในจำนวนนี้ กำลังศึกษาต่อต่างประเทศโดยรับทุน Research assistance ของมหาวิทยาลัยที่ศึกษา ภาควิชามีภาระการสอนชีวเคมีแก่นิสิตแพทย์ชั้นปีที่สอง และนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยพยาบาล สภากาชาด และคงจะต้องเข้าร่วมทำการสอนในหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหบัณฑิต (วิทยาศาสตร์ การแพทย์) ของคณะแพทยศาสตร์ซึ่งกำลังจะเปิดรับนิสิตในปีสองปีข้างหน้า แม้จะเป็นภาควิชาเด็ก ด้วยจำนวนบุคลากร เครื่องมือและอื่น ๆ แต่ด้านการสอนชีวเคมีแก่นิสิตแพทย์นั้น ไม่ได้ต้องน้อยหนักกว่าสถาบันอื่นเลย เนื้อหาชีวชีวเคมีที่จัดสอนแก่นิสิตแพทย์ชั้นปีที่สองทั้งสองภาคการศึกษาร่วม 7 หน่วยกิต คล้ายคลึงกับการจัดเนื้อหาชานี้ที่ใช้กันอยู่ในโรงเรียนแพทย์อื่น ๆ ซึ่งได้จากการสัมมนาประชุมปฏิบัติการชีวเคมีเมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2518 จัดโดยสมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย ซึ่งสรุปจากการสัมมนาน่าว่าควรจะแบ่งหลักสูตรชีวเคมีออกเป็นสองส่วน คือ หลักสูตรแกน (core course) เป็นส่วนที่จำเป็นจะต้องรู้ไม่ว่าจะเป็นนิสิตนักศึกษา สาขาวิทยาศาสตร์ 医药ศาสตร์ หรือวิทยาศาสตร์การแพทย์และส่วนนี้มีเนื้อหาไม่

ต่ำกว่า 60% ของทั้งหลักสูตร อีกส่วนได้แก่หลักสูตรประกอบ (complementary course) ซึ่งเนื้อหาจะตัดแปลงให้เป็นประโยชน์ต่อแต่ละกลุ่มของผู้เรียน สำหรับเนื้อหาชีวเคมีที่จัดสอนให้นิสิตแพทย์ที่ทำกันอยู่นี้ ภาคการศึกษาแรกนิสิตต้องเรียนชีวเคมีพื้นฐานดังแต่โครงสร้างของชีวโมเลกุล ฮอร์โมน และเมตาบอลิสม์ตลอดจนการควบคุมเมตาบอลิสม์ของชีวโมเลกุลในร่างกายคนปกติและในภาวะผิดปกติมากอย่าง เช่น โรคเบาหวาน hyperlipoproteinemia และ gout เป็นต้น ดังนั้นนิสิตผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้ทางเคมีอินทรีย์มา ก่อนจึงจะต่อ กับชีวเคมีได้ แต่ที่เป็นอยู่จริงขณะนี้คือ วิชาเคมีอินทรีย์ ยังไม่ถูกจัดเป็น pre-requisite ของชีวเคมี ซึ่งอาจจะลักษณ์และก่อให้เกิดปัญหาต่อผู้เรียนและยากลำบากต่อผู้สอน

เนื้อหาของหลักสูตรประกอบจะซอยแบ่งเป็นเรื่องย่อยซึ่งจบสมบูรณ์เป็นเรื่อง ๆ แต่ละเรื่องจะมีส่วนซึ่งท้าความถึงชีวเคมีพื้นฐานและส่วนประยุกต์ ที่จะนำไปใช้ทางการแพทย์ได้ เช่น นิสิตจะได้เรียนชีวเคมีของของเหลวในร่างกายและการควบคุมโดยกลไกต่าง ๆ ในสภาวะปกติ และภาวะผิดปกติที่สำคัญ ๆ โดยไม่ได้เน้นโรคใดโรคหนึ่งโดยเฉพาะ หลักสูตรประกอบนี้จัดสอนในภาคการศึกษาที่สอง โดยผู้เรียนควรจะต้องผ่านหลักสูตรพื้นฐานจากภาคการศึกษาแรกก่อน แต่คงจะเป็นเรื่องความไม่สอดคล้องของ การบริการ จึง pragmatism นิสิตบางส่วน malign ทะเบียนเรียนหลักสูตรประกอบก่อนหลักสูตรพื้นฐาน เนื่องจากไม่มีข้อกำหนดให้หลักสูตรพื้นฐานในภาคการศึกษาแรกเป็น prerequisite ของหลักสูตรประกอบ ผลที่ตามมาคือความไม่สัมฤทธิ์ผล ของผู้เรียนและการหนักของคณาจารย์ในภาควิชาชีวเคมี เมื่อต้องเบิดหลักสูตรให้เรียนซ้อม ดังนั้น เพื่อแก้ไขสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้นจึงควรที่จะได้

มีการปรับปรุงการจัดลำดับความต่อเนื่อง หรือ pre-requisite ของหลักสูตรที่เกี่ยวข้องเสียใหม่ นอกจากนี้ความไม่ต่อเนื่องในลักษณะของตารางเวลา สอนซึ่งทำให้ต้องแยกชีวเคมีพื้นฐาน และชีวเคมี ประกอบกับออกเป็นสองภาคการศึกษาและในแต่ละภาค การศึกษา นิสิตต้องเรียนหน่ายะระหัสวิชา ทำให้ นิสิตไม่อาจทุ่มเทให้วิชาโดยย่างเต็มที่ การที่ชีวเคมี มีส่วนแบ่งเวลาในแต่ละสัปดาห์เพียง 1/2-1 วัน ทำให้ภาควิชาไม่อาจจะจัดการสอนด้านปฏิบัติการ ให้เป็นลักษณะต่อเนื่องกันวิจัยเพื่อปูพื้นฐานด้านวิจัย ได้เลย นิสิตจึงเรียนทุกอย่างเฉพาะด้านกว้างและ อาจจะกว้างเกินกว่าจะพับม้วนเข้าสมองได้ เลยมัก จะลืมจนหมดเมื่อสอบผ่านแล้ว แต่การจะเปลี่ยน หลักสูตรหรือตารางสอนเวลาสอนจะกระทำได้หรือ ไม่คงจะขึ้นอยู่กับนโยบายของผู้บริหาร ทั้งนี้ผู้เขียน เห็นว่าการจัดสอนในลักษณะกระจายที่เป็น อยู่หรือการสอนแบบตูลย์ให้เสร็จที่หลักสูตรชีวเคมี นั้นต่างมีข้อดีและส่วนเสียด้วยกันทั้งคู่ขึ้นอยู่กับผู้สอน จะยืนถอย ณ จุดใด จึงไม่อาจกำหนดนโยบายได่อง

ปัญหาด้านการเรียนการสอนคงจะยังมีให้ตกล ต่อไปไม่สุดสิ้น อาจจะเป็นไปได้ว่าในอนาคตนิสิต-แพทย์ไม่ต้องแยกเรียนเป็นรายวิชา ชีวเคมี สรีรวิทยา วิทยาภูมิคุ้มกัน วิทยาอิสโต และพยาธิวิทยา แต่จะ คละเคล้าทุกอย่างเข้าด้วยกันเพื่อลบขอบเขตหรือ สิ่งปิดกั้นทางความคิดและการวิจัย เรียนวิชาในรูป

ของเซลล์ชีววิทยา (cell biology) ซึ่งจะเป็นการ เรียนรู้ของเซลล์ที่ครบวงจรตั้งแต่เกิด พัฒนา เปลี่ยนแปลง ต่อสู้ผจญสิ่งแผลกปลอม แก้ เจ็บ และตายที่สมบูรณ์ หรืออาจจะจัดเซลล์ ชีววิทยา เป็นบทนำเพื่อชี้ให้เห็นความผสมผสานของหลัก วิชาซึ่งคงจะคละเคล้ากันจริงในเซลล์มีชีวิตก่อนจะ เข้าสู่รายละเอียดของแต่ละรายวิชา

คณาจารย์ของภาควิชาชีวเคมีในอดีตมีงาน บริการนอกเหนือจากการสอน แต่ปัจจุบันบริการ เป็นงานพิเศษซึ่งภาควิชาบริการให้มีมีผู้มาปรึกษา และมักเป็นการตรวจสอบห้องปฏิบัติการของหน่วย อื่นหรือภาควิชาอื่นไม่ได้ทำ งานสอนเป็นหลัก และ วิจัยเป็นงานรอง แต่ละอาจารย์ต่างทำวิจัยในแนวทาง ที่ชอบและถนัด ทำให้ดูเหมือนกันไม่มีงานวิจัยที่ จะจัดได้ว่าเป็นเอกลักษณ์ของภาควิชาในขณะนี้ แต่ในอนาคตการวิจัยคงจะอุปกรณ์ในลักษณะของ การทำงานเป็นกลุ่มซึ่งคาดว่าภาควิชาจะพัฒนาการ วิจัยเน้นหนักไปด้าน molecular biology เพื่อนำ เทคนิคการใช้ DNA probe เข้ามาเป็นประโยชน์ ในการวินิจฉัยโรคทั้งโรคพันธุกรรมและโรคติดเชื้อ หรืออื่น ๆ นอกจากนี้อาจจะมีอีกกลุ่มซึ่งสนใจด้าน โภชนาการและจะร่วมมือกับคณาจารย์ภาควิชาอื่น ดำเนินการพัฒนาวิจัยด้านนี้ให้เกิดขึ้น สิ่งเหล่านี้ เป็นสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นในอนาคตใกล้ ๆ นี้เพื่อการ พัฒนาภาควิชาชีวเคมี

อ้างอิง

1. Hawk PB, Oser BL, Summerson WH. eds. Practical Physiological Chemistry. New York : McGraw-Hill, 1947. 874-875
2. Van Slyke DD, Stadie WC. The determination of the gases of the blood. J Biol Chem 1920 : XLIX (1) : 1-42